

نوا

امیدواران عصار؛ پیشکش به کادر درمانی

علیرضا عصار، خواننده پاپ، قطعه موسیقایی «امیدواران» را برای سپاس از تلاش‌های کادر درمانی، در فضای مجازی اجرا کرد. در ادامه فعالیت‌ها و تلاش‌های هنرمندان موسیقی در این روزهای سخت برای مردم خانه‌نشین و طاقت‌فرسای کادر درمانی که بیش از دو ماه در خط اول مبارزه با کرونا جان بر کف ایستاده‌اند، علیرضا عصار خواننده موسیقی پاپ ایران با انتشار قطعه امیدواران در صفحه شخصی اینستاگرام خود، اثر اجرا شده را تقدیم اعضای کادر درمانی کشورمان کرد.

فضل الله اویسی درگذشت

خواننده قدیمی و پیشکسوت ساز و آواز درگذشت. زنده یاد فضل الله اویسی در ۲۸ اسفند سال ۱۳۰۲ در محله «چاله میدان» در جنوب تهران به دنیا آمد، از هفت سالگی شروع به فعالیت در عرصه موسیقی کرد. نخستین استاد او حسین تعزیه خان بود. سپس نزد حسن خان لحنی معروف به حسن قصاب شاگردی کرده و همچنین شاگرد حسین طاهرزاده، حسن سنجاری و ابراهیم خان منصور بود و با کاسترهای متعدد در رادیو ماندگار کاستر ابراهیم خان منصور، ارکستر ابراهیم سرخوش، ارکستر قاسم نیکپور و ارکستر شاپور نیاکان همکاری کرد. اویسی خواننده قدیمی و پیشکسوت ساز و آواز در خوانندگی آواز دشتی زبانزد بود. او دستی در شاعری و ادبیات داشت و مورد قبول اهل فن بود. کتاب‌های «گلبنگ اویسی»، «هفت شهر عشق»، «فقایس اویسی» و «کنج ریج» (ارمغان اویسی) از آثار مکتوب این هنرمند فقید هستند. گفته می‌شود اویسی در ۳۰ روز مبارک رمضان سحرها به پشت بام‌ها یا گلدسته و مناره‌ها می‌رفت و مناجات می‌خواند و دست‌نماهای کاملی را به مدت یک ساعت به اشعار پرشور و دلنشین از شعرای نامدار به خصوص خواجه عبدالله انصاری اختصاص می‌داد. این خواننده قدیمی روز سه‌شنبه دوم اردیبهشت ماه ۹۹ در ۹۷ سالگی به علت کپهولت سن درگذشت و پنجشنبه چهارم اردیبهشت ماه در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) به خاک سپرده شد.

نوا

آلبوم بی کلام «تلفیق» منتشر شد

نوازنده ریاب: علی صمدپور
نوازنده گیتار: حسین کماتی
ناشر: خانه هنر منظومه خرد

آلبوم دونوازی «تلفیق» تازه‌ترین اثر از همکاری علی صمدپور و حسین کماتی، توسط خانه هنر منظومه خرد منتشر شده و در دسترس مخاطبان قرار گرفت. «تلفیق» آلبومی جدید در دسته موسیقی بی کلام/ساز است که دونوازی گیتار و ریاب در آن اتفاق افتاده است. این تلفیق حاصل هم‌نشینی دونوازنده دنیای موسیقی است که هر کدام نگاه متفاوتی به هم‌نشینی سازها دارند و در تلفیق کوشیده‌اند تا چیزی ارائه کنند که در خلوت شنیداری مخاطبان جای بگیرد. ضمن آنکه آنها اصراری بر تلفیق موسیقی موسوم به تلفیق ندارند. اصرار آنها در «تلفیق» معنای لغوی آن است که به آمیختن دو چیز منگاف از هم را به هم شامل می‌شود تا ماحصل نو جدید باشد و از هر دو آنچه به عمل آمده متمایز و غیر قابل تفکیک باشد. «تلفیق» در قالب ۶ قطعه بی کلام «میناب»، «عربیکا»، «بندر»، «پاز»، «تذکار» و «شش آواز» ساخته و پرداخته شده است. علی صمدپور پیش از این آلبوم‌های در میان ابرها و تردیدها منتشر کرده بود. آلبوم موسیقی «تلفیق» با هم‌نوازی ریاب و گیتار علی صمدپور و حسین کماتی، از سوی خانه هنر منظومه خرد راهی بازار شده است و علاقه‌مندان می‌توانند این اثر را به صورت آنلاین از سایت‌های موسیقی خریداری کنند.

پرداخت سه ماه حق بیمه اهالی موسیقی از سوی دولت در چه مرحله‌ای است؟

وعده و وعید یا پروسه در حال اجرا؟

بیلای موسی زاده، روزنامه نگار

دو ماه و پنج روز از اعلام رسمی ورود ویروس کرونا به کشور می‌گذرد و البته نزدیک دو ماه است که فعالیت تمامی آموزشگاه‌های موسیقی تعطیل شده است. بر کسی پوشیده نیست که به علت نبود شغل متناسب بارشته موسیقی در سازمان‌ها، نهادهای دستگاه‌ها و شرکت‌ها و عدم ایجاد شغل مناسب با رشته تحصیلی موسیقی در این چند دهه، بماند که برخی شغل‌های موجود هم به فارغ‌التحصیلان موسیقی داده نشده، اغلب دانش‌آموختگان حوزه موسیقی

بابتدیس و آموزش‌امرا معاش می‌کنند. یعنی اغلب با زندگی و معیشت خانواده موزیسین‌ها بر دوش حق التدریس و دریافتی آنها از شاگردانشان است و در این دو ماه گذشته که به علت پیشگیری از شیوع گسترده بیماری کرونا تمامی آموزشگاه‌های کشور تعطیل و البته تدریس خصوصی در منازل نیز به علت وحشت از سرایت ویروس ملغی شده، سخت‌ترین شرایط معیشتی برای مدرسین و معلمین موسیقی و همچنین مدیران آموزشگاه‌ها گرفته است. اغلب آموزشگاه‌ها که در فضاهای اجاره‌ای آموزشگاه موسیقی دایر کرده‌اند با دو

ماه مشکل پرداخت کرایه ملک مواجه هستند و از آنجایی که شرایط سخت اقتصادی و تورم ناشی از تحریم‌ها و مدیریت ناکارآمد در این چند دهه اخیر عامل عدم توان پس‌انداز برای روز مبادا بوده است و اکثریت مردم کشور مان زندگی روزمزدی را تجربه می‌کنند در نتیجه امکان پرداخت چند ماه کرایه برای اغلب آموزشگاه‌ها فراهم نیست و البته معلمان و مدرسان نیز برای گذران زندگی در سختی به سر می‌برند. در این میان اما خبری از حمایت‌های دولتی در جهت رفع مشکلات این صنف به گوش نمی‌رسد. نه خبری از وام‌های کم‌بهره

هست و نه کمک هزینه به شغل‌های آسیب‌دیده. هر چند انجمن صنفی هنرمندان موسیقی در نامه‌هایی به رئیس جمهور، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و فرهنگ و ارشاد اسلامی خواستار کمک به این صنف آسیب‌دیده شده است؛ اما آنچه تاکنون می‌توان از جانب دولت در پاسخ به این تلاش‌ها دید صرفاً خبری بود که عضو هیات مدیره صندوق اعتباری هنر اعلام کرده‌مبنی بر پرداخت سه‌ماهه حق بیمه کسانی که از طریق صندوق اعتباری هنر بیمه شده‌اند. یعنی دولت در این وانفاسی اقتصاد و زندگی، تنها

می‌تواند مبلغ حق بیمه‌ها را به‌جای هنرمندانی بپردازد که سال‌هاست حق بیمه پرداخته‌اند و کمک دیگری در توان دولت نیست. هنرمندان سال‌هاست حق بیمه پرداخته‌اند، اما در این شرایط نمی‌توانند به‌زای پرداخت سال‌هاست حق بیمه، درخواست بیمه بیکاری کنند و از این امکان محروم‌اند. البته باید همین اسدک بارقه امید از حمایت دولتی را نیز شاکر بود چرا که پرداخت همین مبلغ اندک حق بیمه نیز امروز در توان اغلب موزیسین‌ها نیست. و از آنجایی که فعالیت‌هایشان به حالت تعلیق درآمده آینده بازگشایی آن نیز آن چنان روشن نیست.

حالا در هفتم اردیبهشت‌ماه، هنوز پرداخت حق بیمه توسط صندوق اعتباری هنر عملیاتی نشده است و کسی در این باره خبر موثقی ندارد. آن گونه که از شواهد امر برمی‌آید تاکنون تمام این حرف‌ها بر مبنای حدس و خواش و گمان بوده و هنوز دستورالعملی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در این مورد به صندوق اعتباری هنر داده نشده است. و موزیسین‌ها فلفل‌سردان این حرف‌های گمراه‌کننده هستند که با توجه به اتمام فروردین‌ماه و سررسید پرداخت حق بیمه به‌درستی نمی‌دانند که آیا باید پرداخت حق بیمه را انجام دهند یا اینکه منتظر اعلام تصمیم دولت بمانند؟ مسأله‌ای که زمان زیادی تاکنون گرفته و البته در صورت فوت وقت، امکان اصلاح برای سوابق بیمه‌شدگان ممکن نیست.

باین حال جالب اینجاست که در مصوبه هیات وزیران به تاریخ ۲۵

در مصوبه هیات وزیران به تاریخ ۲۵ اسفندماه گذشته مقرر شده است که حق بیمه سه ماهه منتهی به اردیبهشت برای هنرمندان پرداخت شود اما هنوز به‌رغم گذشت دو ماه از سه ماه مورد نظر دولت، هیچ ساز و کار اجرایی این مصوبه هیات دولت مشخص و ابلاغ نشده است. ضمن اینکه هنرمندان با وجود وعده‌ها حق بیمه اسفندماه را نیز پرداخت کرده‌اند در حال تأخیر ابلاغ این مصوبه به زیرمجموعه اجرایی دولت و یا ایجاد ساز و کار اجرایی در بازوهای اجرایی دولت فعلاً آفتی است که در این وضعیت سخت معیشتی بیشتر هنرمندان را تحت فشار پلاتکیلی قرار داده و البته در ماه سخت اسفند نیز آنها را مجبور به پرداخت حق بیمه کرده است. باین حال اگر مصوبه هیات وزیران سریع‌تر جنبه اجرایی بر خود بگیرد، می‌بایست اصلاحاتی در آن صورت پذیرد تا متضرر عکس‌العمل دیر دستگاه‌هایی اجرایی کشور اهالی موسیقی و هنرمندان نباشند.

می‌دهد. «بعد از خاموشی همه مردم یک چیز نو بی داشتند. تفاوت بین قبل و بعد از خاموشی کاملاً معلوم بود.»
تئوری کز یعنی اینکه خاموشی ۱۹۷۷ برای جنبش هیپ‌هاپ مثل کاتالیزور عمل کرد، را نمی‌توان ثابت کرد. اما Joe Schloss پژوهشگر دانشگاه آن را محتاطانه می‌پذیرد: «فکر می‌کنم که درست است اما باید یادمان باشد که تاریخ هیپ‌هاپ فعلاً صرفاً شفاهی است و یک جور‌هایی شایعه و اغراق هم در آن وجود دارد.»

پیش در برانکس یا گرفته بود. تئوری او این است: دزدی‌هایی که در طول خاموشی رخ داد باعث شد DJها صاحب میکسرها و تجهیزات حرفه‌ای شوند. افرادی که به‌طور عادی قادر به خرید این تجهیزات نبودند. این قضیه باعث شد که کیفیت کار DJها به مراتب بالاتر برود. کز اعتراف می‌کند که خودش آن شب یکی از همین تجهیزات را دزدیده است: «سرریع رقم به جایی که اولین بار دستگاه‌های DJ را خریده بودم و یک میکسر از آنجا کش رفتم.» او ادامه

خاموشی سراسری نیویورک و تأثیر آن بر جنبش هیپ‌هاپ

گرندمستر کز (Grandmaster Caz) که آن زمان یکی از DJهای محله برانکس بود، در زمان حادثه به همراه همکارش دیسکوویز داشتند باسیستمی که به سیم‌های تیر چراغ‌برق وصل بود (برق دزدی) در پارک صفحه پخش می‌کردند. او می‌گوید: «آن شب را به یاد می‌آورم. صفحه در حالی که داشت می‌چرخید، آرام‌آرام ایستاد. اولش فکر کردم خودمان کاری کردیم. فکر کردیم آن قدر برق دزدی گرفتیم که دیگر تمام شده. دائم با ترس اطرافمان را نگاه می‌کردیم و دکمه‌ها را فشار می‌دادیم. «ولی فقط کز و وویز مشکل برق نداشتند، کل نیویورک خاموش شده بود. تمام پنج منطقه‌اش. کم‌کم همه چیز شروع کرد به بهم ریختن. کز ادامه می‌دهد: «فروشگاه‌ها که کره‌ها را پایین کشیدند. در مغازه‌ها محکم به هم می‌خورد و صاحبانشان آنها را قفل می‌کردند. انگار همه می‌دانستند چه اتفاقی می‌خواهد بیفتد.»

سال ۱۹۷۷ نیویورک از نظر اقتصادی در وضعیت اسفناک و خطرناکی بود. دو سال قبل دولت درخواست کمک مالی شهر را رد کرده بود. رئیس جمهور وقت، پاسخ جerald فورد به روزنامه نیویورک دیلی نیوز باعث چاپ تیرتی جنجالی شده بود: «فورد به شهر: برید بمیرید.» البته فورد

هیچ‌گاه مستقیم گفت بروید بمیرید ولی این چیزی بود که بسیاری از شهروندان نیویورک از فحواص صحبت‌هایش گرفته بودند. در منطقه فقیر برانکس مردم حتی بیشتر از منطقه‌های دیگر شهر احساس سرخوردگی و تنه‌ماندن می‌کردند. بودجه برنامه‌های عمومی کاهش یافته بود، موارد زیادی از آتش‌زدن ماشین‌ها و مغازه‌ها گزارش می‌شد و فقر به شدت رو به افزایش بود. وقتی در خیابان قدم می‌زدید، محله پر بود از ساختمان‌های خالی و سوخته.

سال ۱۹۷۷ نیویورک از نظر اقتصادی در وضعیت اسفناک و خطرناکی بود. دو سال قبل دولت درخواست کمک مالی شهر را رد کرده بود. رئیس جمهور وقت، پاسخ جerald فورد به روزنامه نیویورک دیلی نیوز باعث چاپ تیرتی جنجالی شده بود: «فورد به شهر: برید بمیرید.» البته فورد

ترجمه: بهروز آقائیان

نوشته زیر ترجمه از یادداشت منتشر شده در مجله Slate درباره فضای حاکم بر اقتصاد نیویورک در سال‌های ابتدایی شکل‌گیری جنبش هیپ‌هاپ و تأثیر یکی از اتفاقات مهم آن دوره در سرعت بخشیدن به این جریان است.

۱۳ جولای سال ۱۹۷۷ بود که صاعقه‌ای به مرکز انتقال برق نیویورک برخورد کرد و بسیاری از محله‌های شهر را یکی پس از دیگری از مدار خارج کرد. در همین بین صاعقه دوم هم آمد و تیر خلاص را زد. بزرگ‌ترین زلزله منطقه خاموش شد و تمام شهر در سیاهی فرورفت.

فراخوان جهانی ارکستر سمفونیک تهران برای اجرای خانگی

نیست اینگونه تصمیمات در کدامین ساختار ارکستر گرفته و اجرایی می‌شود. روابط عمومی بنیاد رودکی در گفت و گویا خبرنگار موسیقی ایرنا گفته است: «برای همکاری در اجرای قطعه سمفونی نهم بتهوون، فراخوانی به رهبران ارکسترهای جهان، جهت معرفی نوازنده‌نوازندگان از چندین کشور سال

شده است؛ این نوازندگان بخشی از سمفونی نهم بتهوون موسوم به «سرود شادی» را اجرایی می‌کنند که برای انتشار از طریق فضای مجازی آماده می‌شود.» پیش از این خبری در خصوص «همکاری مشترک ارکستر سمفونیک تهران و ارکستر جوانان اروپا در اجرای خانگی سمفونی نهم بتهوون» منتشر شده بود که

ارکستر سمفونیک تهران جهت یک اجرای خانگی، فراخوان همکاری برای نوازندگان جهان صادر کرد. پس از اجرای خانگی برخی از اعضای ارکستر ملی ایران، بنیاد رودکی اجرای خانگی ارکستر سمفونیک تهران را در دستور کار قرار داده است. البته در نبود رهبر ارکستر سمفونیک و مدیر هنری این ارکستر مشخص